

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ: ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ:

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ
ΕΙΣ 20.000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Ἐκδιδόμενον ἐν ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Σ. Βουτυρά, Γ. Ν. Σατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησίον καὶ Ι. Μ. Δαμβέργη, διευθύνοντες

ΑΝΑΓΚΗ ΘΥΣΙΩΝ

Οἱ καταλαμβανόμενοι ὑπὸ φόβου εἰς τὴν προσέγγισιν τῶν κινδύνων καὶ αἰσθανόμενοι παραλυούσας τὰς δυνάμεις αὐτῶν εἰς πᾶν ἄκουσμα τῆς χαλεπότητος τῶν περιστάσεων, εἶναι ἡ ζωντανὴ ἀπόδειξις τῆς κακῆς διδασκαλίας τῆς ἱστορίας ἡμῶν εἰς τὴν ἐνεστῶσαν γενεάν, ἵνα μὴ εἴπωμεν τῆς ἐντελοῦς αὐτῆς ἀγνοίας.

Οὐδεὶς θὰ ἐλιποψύχει ἐὰν τὰ μεγάλα ἱστορικὰ διδάγματα, τὰ ἀπορρευσάντα ἐκ τῶν ἔργων καὶ τῶν ἀγώνων τῆς ἡμετέρας φυλῆς, ἐπλήρουν πᾶσαν Ἑλληνικὴν καρδίαν. Τούναντίον διὰ νέων θὰ ἐθωράκιζον ἡμᾶς δυνάμειν οἱ προσεγγίζοντες κίνδυνοι, διὰ νέων ἀποφάσεων καρτερίας καὶ αὐταπαρνησίας.

Κατὰ τὰ μακρὰ διαστήματα τῶν αἰώνων, μία δὲν παρήλθεν ἡμέρα, καθ' ἣν νὰ μὴ ἡπικεῖτο ἡ ἑλληνικὴ πατρίς. Ἀγρυπνος φρουρὸς ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ αἰωνίως παρουσιάζεται ὑπερασπίζουσα τὴν χώραν, ἐν ἣ ἔταξεν αὐτὴν ἡ Θεία Πρόνοια καὶ διεκδικούσα σπιθαμὴν πρὸς σπιθαμὴν τὰ ἐδάφη τὰ περικαλλῆ, ἅτινα διὰ τῶν ἀγώνων τῆς ἔτι μᾶλλον ἐξωράισε καὶ ἐδόξασε.

Δὲν ἔμεινε γειτονικὸς ἢ μακρυνὸς κατακτητὴς, ὅστις νὰ μὴ ἐπιθυμῇ καὶ ἐπιχειρήσῃ τὴν ἄρπαγὴν τῆς. Δὲν ἔμεινε ἐπιδρομεύς, ὅστις διερχόμενος νὰ μὴ πειραθῇ νὰ ἀποτυπώσῃ ἐπ' αὐτῆς τὰ ἀπαίσια ἔχνη του. Καὶ ὅμως κατὰ πάντων ἀντέσχεν ἡ ἀπαράμιλλος ἑλληνικὴ ζωτικότης, πλειστάκις δὲ διὰ τοῦ πνεύματος καθυπέταξε τοὺς νικητὰς, οὓς δὲν ἠδυνήθη διὰ τῶν ὑλικῶν δυνάμεων τῆς νὰ ἀπωθῇ.

Οὐδὲν νέον ἄρα οἱ ἐπικείμενοι κίνδυνοι. Ἐπαναλαμβάνεται καὶ θὰ ἐπαναλαμβάνεται αἰωνίως ἡ παλαιὰ ἱστορία. Οἱ λίθοι θὰ ἐκσφενδονίζονται πάντοτε κατὰ τοῦ εὐκάρπου δένδρου.

Ἀλλ' αὕτη ἡ ἱστορία διώκει ἀφ' ἡμῶν πᾶν νέφος φόβου καὶ πᾶσαν ἐκλύουσιν τὰς δυνάμεις λιποψυχίας. Αὕτη ἡ ἱστορία ἐμπνέει πρὸς πάντας τὴν πρέπουσαν πεποίθησιν καὶ βροντοφωνεῖ τὰ μέσα τῆς ἀμύνης.

Ἀφοῦ εἶναι ἀτοδεδειγμένον ὅτι μόνον διὰ θυσιῶν ὁπλίζεται καὶ ἐνδυναμοῦται καὶ νικᾷ ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ, παρασκευάσωμεν τὴν ψυχὴν ἡμῶν εἰς θυσίας κατὰ τὰ ἱστορικὰ διδάγματα. Θὰ συνεχίσωμεν οὕτω τὴν ἀναλλοίωτον ἐθνικὴν ἀντοχὴν καὶ θὰ προετοιμάσωμεν ἅπαξ ἔτι τὴν νίκην.

Ὅποιον αἴσχος δι' ὅλους ἡμᾶς καὶ δι' ἓνα ἕλαστον ἰδίαν, ἀνμετὰ ὀγδοηκονταετῇ ἐλεύθερον βίον φανῶμεν κατώτεροι ἐκείνων, οἵτινες ἐν πλήρει δουλείᾳ παρεσκεύαζον στρατιάς καὶ ἐναυπήγουν στόλους, ἵνα ἀντιμετωπίσωσι δυνάστην καὶ ἐχθρὸν ἀσυγκρίτως ἀνώτερον τῶν σημερινῶν!

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ἰς Κυριακὴν

Λουκᾶ ιη'. (10-14)

Κείμενον

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. Ἄνθρωποι δύο ἀνέβαινον¹ εἰς τὸ Ἱερὸν προσεύξασθαι, ὁ εἰς Φαρισαῖος² καὶ ὁ ἕτερος Τελώνης.³ Ὁ Φαρισαῖος σταθεὶς⁴ πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα προσήνυχετο. Ὁ Θεὸς εὐχαριστῶ σοι, ὅτι οὐκ εἰμί ὡς περ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, ἄρπαγες, ἄδικοι, μοιχοὶ ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ Τελώνης· νηστεύω δις⁵ τοῦ Σαββάτου, ἀποδεκατῶ⁶ πάντα ὅσα κτῶμαι. Καὶ ὁ Τελώνης μακρόθεν⁷ ἑστώς, οὐκ ᾔθελεν οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπάραι, ἀλλ' ἔτυπεν εἰς τὸ στήθος αὐτοῦ λέγων. Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι⁸ τῷ ἁμαρτωλῷ. Λέγω ὑμῖν. Κατέβη οὗτος δεδικαιωμένος⁹ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἢ ἐκεῖνος·¹⁰ ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται.

Σημειώσεις.

¹) Ἀνέβαινον διὰ τὴν ὑψηλὴν θέσιν τοῦ ἱεροῦ. ²) Φαρισαῖος = ἡ τάξις αὐτῶν τῶν Ἰουδαίων ἐλογίζετο ὑπὸ τε αὐτῶν τούτων καὶ ὑπὸ τοῦ λαοῦ ὡς ἅγιοι, μηδεμίαν κατὰ τύπους παραβαίνοντες ἐντολὴν, ἀλλὰ κατὰ γράμμα πιστοὶ τηρεῖται τοῦ νόμου. ³) Τελώνης = ἡ τάξις αὐτῆς ἔργον ἔχουσα τὴν εἰσπραξίν τῶν φόρων, οὓς ἀκανόνιστως ἐπέβαλλεν ἡ Ῥωμαϊκὴ πολιτεία, ἐθεωρεῖτο διαπράττουσα πολλὰς ἀδικίας καὶ κατ' ἐσχολὴν ἁμαρτωλὴ, καὶ ἐμισέτο πολὺ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων. ⁴) Σταθεὶς πρὸς ἐαυτὸν. = λαβὼν στάσιν προσευχομένου διανοητικῶς. ⁵) Δίς τοῦ Σαββάτου = τῆς ἐβδομάδος. Οἱ Φαρισαῖοι ἐνήστευον Δευτέραν καὶ Πέμπτην, νηστείαν ἰδιωτικὴν ἐντελῶς. ⁶) Ἀποδεκατῶ = πληρῶν τὴν δεκάτην πάντων τῶν εἰσοδημάτων ἀναφέρει δὲ τὴν νηστείαν καὶ τὸν ἀποδεκατισμὸν ὡς πράξεις τελειότητος ἀξίας ἀντιμισθίας. ⁷) Μακρόθεν ἐστὼς = δὲν ἐτόλμα νὰ πλησιάσῃ πρὸς τὸ ἱερὸν, συναισθανόμενος τὴν ἐκ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ ἀδελιότητα. ⁸) Ἰλάσθητί μοι = ἴλεως συμπαθὴς γενοῦ μοι. σύγγνωθί μοι. ⁹) Δεδικαιωμένος = δίκαιος γινόμενος διὰ τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ. ¹⁰) ἢ ἐκεῖνος = ἀλλ' οὐχὶ ἐκεῖνος.

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

ΤΑΠΕΙΝΟΦΡΟΣΥΝΗ ΚΑΙ ΥΠΕΡΗΦΑΝΕΙΑ

Ὁ ὑπερήφανος ταπεινοῦται ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ ταπεινὸς ὑψοῦται ὑπ' αὐτοῦ. Ὅντως. Ὅταν ὁ ἄνθρωπος παρ' ἀξίαν καὶ ἀδίκως ὑψώνεται ὁ Θεὸς ἐγκαταλείπει αὐτὸν εἰς τὰς ἰδίας αὐτοῦ ἀσθενεῖς δυνάμεις, καὶ εὐθὺς πίπτει εἰς πᾶν εἶδος ἁμαρτίας· αἱ ἁμαρτίαι αὐταὶ καλύπτουσιν αὐτὸν ὑπὸ ἀποδοκιμασίας παρὰ τε τῷ Θεῷ καὶ παρ' ἀνθρώποις. Καὶ εἶναι αὕτη δίκαια τιμωρία τῆς ὑπερηφανείας. Ἀλλ' ὅταν ὁ ἄνθρωπος ταπεινώνεται ἐκουσίως, ὁ Θεὸς χορηγεῖ εἰς αὐτὸν τὴν θεῖαν χάριν, τὸν ἀνυψοῖ αὐτὸς οὗτος, ἐνισχύει αὐτὸν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον καθ' ἑκάστην, τὸν πληροῖ ἀρετῶν, αἵτινες παράγουσιν εἰς αὐτὸν τὴν ἐκτίμησιν Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων. Αὕτη

είναι ἡ ἀμοιβὴ τῆς ταπεινώσεως αὐτοῦ. Ἡ ἀλήθεια αὕτη βεβαιούται περιφανῶς ἐν τοῖς προσώποις τοῦ Φαρισαίου καὶ τοῦ τελώνου. Ὁ πρῶτος ἔχει ἀποδοκιμασθῆ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ μεθ' ὅλας τὰς ἀγαθὰς αὐτοῦ πράξεις. Ἡ ὑπερηφάνεια ἀπώλεσεν αὐτόν. Ὁ δεύτερος μεθ' ὅλας τὰς ἀμαρτίας αὐτοῦ εὔρε χάριν καὶ εὐσπλαγχνίαν παρὰ τῷ Θεῷ. Ἡ ταπεινοφροσύνη ἔσωσεν αὐτόν.

Ἡ ταπεινοφροσύνη ὡδηγεῖ τὸν ἄνθρωπον ἐν τῇ ὁδῷ τῆς ἀρετῆς. — Μελετήσατε τὴν φύσιν τῶν ἀρετῶν. Θὰ ἴδῃτε ὅτι πᾶσαι αἱ ἀρεταὶ βάσιν ἔχουσι τὴν ταπεινώσιν. — Ἡ πίστις, ἥτις εἶναι ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ ρίζα τῆς σωτηρίας ἡμῶν ἐξέρχεται ἐκ τῆς ταπεινώσεως. Ἡ πίστις κατανακᾷ τὰς σκέψεις τοῦ ἐγώ, ἡ μᾶλλον γεννᾶται ὅταν τὸ ἐγώ, ἡ ὑπερηφάνεια, ἐκλίπῃ. Ἡ ταπεινώσις καθιστᾷ γνωστὰ εἰς ἡμᾶς τὴν μηδαμινότητα ἡμῶν, τὴν ἀδυναμίαν τῆς νοήσεως ἡμῶν, τὰ περιορισμένα ὅρια τῆς διανοίας ἡμῶν, καὶ τὸ εὐαπάτητον ἡμῶν, καὶ καθιστᾷ ἀσπαστὰς καὶ ἀποδεκτὰς εἰς ἡμᾶς τὰς γνώσεις τὰς ὁποίας διδάσκει ὁ Θεὸς αὐτὸς καὶ ἐκ προσώπων αὐτοῦ ἡ Ἐκκλησία. — Ὁ ταπεινὸς πιστεύει εὐκολώτερον ὁ ὑπερήφανος τετυφλωμένος ὑπὸ τῆς ιδίας αὐτοῦ ἐξοχότητος πιστεύει εἰς μόνον ἑαυτόν. Ἐξετάσατε τὴν Ἐκκλησίαν. Θὰ εὕρητε καὶ ταύτην θεμελιωμένην ἐπὶ τῆς ταπεινώσεως. Ὁ ταπεινὸς ἄνθρωπος ἀναγνωρίζων τὴν ἀδυναμίαν αὐτοῦ καὶ ἀσθένειαν ἀνατίθεισιν πᾶσαν αὐτοῦ τὴν ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν Θεὸν διότι πιστεύει καὶ γινώσκει ὅτι ἐκεῖνος εἶναι παντοδύναμος καὶ ὅτι ἐν τῇ ἀπειρῷ αὐτοῦ ἀγαθότητι θέλει ὅ,τι εἶναι ἀνατόν νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν εὐτυχίαν τῶν τέκνων αὐτοῦ. — Ἡ ταπεινώσις ὡδηγεῖ εἰς τὴν ἀγάπην, προάγει τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ πλησίον. — Διδάσκουσα ἡμᾶς ὅτι ἐσμὲν ἀμαρτωλοὶ, ἔλεεινοί καὶ ἀνάξιοι ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ὑποχρεοῖ ἡμᾶς νὰ ἐπιτελώμεν ἀγαθὰ ἔργα, ἵνα κατακτήσωμεν τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ. —

Ὁ ταπεινὸς χριστιανὸς θεωρεῖ ὡσαύτως τὸν πλησίον αὐτοῦ ὡς εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, καὶ κατὰ συνέπειαν ἐκτιμᾷ αὐτόν. μικρὸς ἐν τῇ συνειδήσει αὐτοῦ, ἀνυψοῖ τοὺς ἄλλους ὑπεράνω ἑαυτοῦ, θεωρεῖ αὐτὸν ἐλάχιστον πάντων, καὶ εἶναι εὐτυχὴς δυνάμενος νὰ εὐεργετῇ τοὺς ἄλλους. Ἡ ταπεινώσις παράγει τὴν ὑπομονήν. — Ὁ ταπεινὸς ἄνθρωπος δέχεται ἀγογγύστως τὰς ἀδικίας τῶν ἄλλων, τὰς ὕβρεις τῶν ἀνθρώπων, ἵνα ικανοποιῇ τὸν Θεόν, καὶ θεωρεῖ εὐτυχὴ ἑαυτόν ὅταν πάσχῃ ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, βέβαιος ὅτι θὰ ὑψωθῇ διὰ τῆς χειρὸς τοῦ Θεοῦ. — Οὕτω πᾶσαι αἱ ἀρεταὶ αἱ ἀπαρτίζουσιν τὸν καλὸν χριστιανὸν βασίζονται ἐπὶ τῆς ταπεινώσεως ἢ εὐσεβείας, ἢ ἀγνότητος τῆς καρδίας, ἢ ὑπακοῇ ἐξ ἐκείνης πηγάζουσι, καὶ αἱ λοιπαὶ ἐν αὐτῇ εὐρίσκουσι τὴν ζωὴν καὶ τὴν δύναμιν αὐτῶν. Ἡ ταπεινοφροσύνη συνέχει καὶ συγκρατεῖ τὸν ἄνθρωπον ἐν τῇ ἀρετῇ. Ὁ ὑπερήφανος ἢ δρῶς ὑψοῖ τὴν κορυφὴν αὐτῆς ὑπεράνω τῶν ὁρέων ἄλλ' ἰδοὺ καταγιγίς καὶ κεραυνὸς καταρρίπτουσιν αὐτὴν εἰς τὰ βῆθη τῆς ἀβύσσου. Οὕτως ὁ ὑπερήφανος ἄνθρωπος πίπτει εὐχερέστερον τοῦ ταπεινοῦ. — Καὶ ἰδοὺ διατί. Ὁ ταπεινὸς χριστιανὸς ἀνομολογῶν τὴν ἀδυναμίαν αὐτοῦ, φροντίζει ν' ἀποφεύγῃ τὰς ἀφορμὰς τῆς πτώσεως, καὶ ὅταν ἐπέρχεται εἰς αὐτόν ὁ πειρασμὸς ἐπικαλεῖται τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, καὶ δὲν πίπτει, καὶ μέλιστα ταπεινὸς ὢν, δυσπιστεῖ εἰς ἑαυτόν, καὶ ποιεῖται οἰκειοθελῶς χρῆσιν πάντων τῶν μέσων, ἅτινα δεικνύει αὐτῷ ἡ θρησκεία, καὶ οὕτω, ἐξασφαλίζει τὴν ψυχὴν αὐτοῦ. — Καὶ ἰδοὺ ὁ λόγος δι' ὃν προσεύχεται ἐκουσίως, φοιτᾷ τακτικῶς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, παρκαμένει μέχρι τέλους εἰς τὴν θείαν λειτουργίαν, ἀκούει τὸ θεῖον κήρυγμα, ἀναγινώσκει ἱερὰς βίβλους, μετέχει τῶν θείων μυστηρίων. οὕτω κρατύνεται καθ' ἐκάστην ὁ Χριστὸς ἐν τῇ ψυχῇ του. Ἐν γένει ὁ ταπεινὸς χριστιανὸς εἶναι εὐσεβής

καὶ ζηλωτής, φοβεῖται τὸν Θεόν, βαδίζει πάντοτε ἀπὸ ἀρετῆς εἰς ἀρετὴν, μισεῖ τὴν ἀμαρτίαν, καὶ ἀμαρτῶν προσπαθεῖ τὸ ταχύτερον ν' ἀπαλλαγῇ τοῦ βάρους τῆς ἀμαρτίας, καὶ οὕτως ἀναμφιβόλως ἀπεργάζεται τὴν σωτηρίαν αὐτοῦ.

Ἄλλ' ἡ ὑπερηφάνεια; Ἡ ὑπερηφάνεια ἔχουσα πεποίθησιν εἰς μόνον ἑαυτὴν ἀρνεῖται πίστιν εἰς πάντα ἄλλον ἐκτὸς αὐτῆς, καὶ οὕτω ἀναίρει τὴν πίστιν. Ὁ ὑπερήφανος ἀμαρτάνει καὶ ἀμαρτῶν ἀδυνατεῖ νὰ ἐλπίσῃ ἐπ' ἄλλον. Ὑπολογίζει ἐπὶ τῶν ἰδίων δυνάμεων, καὶ μὴ διαγινώσκων τὴν ἀδυναμίαν αὐτοῦ, ρίπτεται εἰς ὅλους τοὺς κινδύνους, ἀπώθει ὅλας τὰς συμβουλὰς, πίπτει, καταστρέφεται, καὶ πάντοτε σχεδὸν δὲν ἀνεγείρεται πλέον. Ἰδοὺ τὸ μυστήριον τῆς πτώσεως τῶν πλείστων νέων, τῶν νέων τοὺς ὁποίους ἡ ὑπερηφάνεια καὶ ἡ πολυτέλεια ἔχουσι ρίψει ἐν τοῖς πάθεσι τοῦ κόσμου. Ὁ ὑπερήφανος, ὢν κατ' ἐξοχὴν ἐγωιστής, ἀμαρτάνει κατὰ τῆς ἀγάπης, καθίσταται ὑποκριτής, ἀνυπότακτος, φθονερός, ὑδριστής, ἄδικος. ἄνευ φόβου τοῦ Θεοῦ, δὲν αἰσθάνεται εὐσπλαγχνίαν πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ. Ἐκτιμᾷ, λατρεῖ, ἐπιδιώκει καὶ ἀγαπᾷ μόνον ἑαυτόν. Εἶναι ἄκαρδος καὶ ἀσπλαγχνος πρὸς τοὺς ἄλλους.

Εἰσελθετε εἰς τὰς οἰκογενεῖας καὶ ἴδετε ὅτι πάντα τὰ ἀμαρτήματα τὰ ἐκεῖ διαπραττόμενα ὑπὸ γονέων καὶ τέκνων πηγὴν ἔχουσι τὸν ἐγωισμόν καὶ τὴν ὑπερηφάνειαν. Ἐξελέθετε εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ θὰ ἴδῃτε αἰτίαν πάντων τῶν μαστιζόντων αὐτὴν δεινῶν, οὗσαν τὴν ὑπερηφάνειαν. Ἡ ὑπερηφάνεια πρὸς τούτοις ἀπολιθώνει τὸν ἄνθρωπον ἐν τῇ ἀμαρτίᾳ καὶ συγκρατεῖ αὐτόν ἐκεῖ, διότι παρακαλύπτει αὐτόν νὰ προσδράμῃ εἰς τὰ μέσα, ἅτινα δύνανται νὰ ἐξαγάγωσιν αὐτόν ἐκεῖθεν. Τὰ μέσα εἶναι ἡ προσευχὴ, ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, τὰ μυστήρια. Ἄλλα δείξατέ μοι προσευχόμενον τὸν ὑπερήφανον, μελετῶντα τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἢ κοινωνοῦντα τῶν μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Ἡ ὑπερηφάνεια παρακαλύπτει τὴν ἀληθῆ μετάνοιαν. Ὁ ὑπερήφανος ἀρνεῖται ν' ἀνομολογήσῃ ἑαυτόν ἀμαρτωλόν, ἀρνεῖται νὰ ταπεινωθῇ ἐξομολογούμενος εἰλικρινῶς τὰς ἰδίας ἀμαρτίας καὶ δὴ τὰς βαρυτέρας τοιαύτας, ἀρνεῖται νὰ ἐπανορθώσῃ τὰς διαπεπραγμένους ὑπ' αὐτοῦ ποικίλας ἀδικίας, ν' ἀποδώσῃ ἀγαθὸν ἀντὶ κακοῦ, ν' ἀποκαταστήσῃ τιμὴν, ν' ἀπόσχῃ τοῦ σκανδαλίου, νὰ συνδιαλλαγῇ πρὸς τοὺς ἐχθρούς του.

Πάντα ταῦτα εἶναι δείγματα ταπεινοφροσύνης ἀλλὰ καὶ θυσία τοῦ ἐγωισμοῦ καὶ τῆς ὑπερηφάνειας, καὶ ὁ ὑπερήφανος οὐδόλως ἐννοεῖ νὰ κατέλθῃ ἀπὸ τοῦ φαντασιώδους ὕψους, εἰς ὃ ἔχει ἀναγάγῃ αὐτόν ἡ λατρεία τοῦ ἀνοήτου ἐγώ του.

Ἡ ὑπερηφάνεια ἔχει τοιαῦτα ἀποτελέσματα, ὥστε προφανῶς ἀντίκειται εἰς τὴν σωτηρίαν, καὶ ἐπομένως ὁ φεῖλει ὁ χριστιανὸς ν' ἀποφεύγῃ ταύτην ὡς ἀνάξιαν αὐτοῦ καὶ ὡς χριστιανοῦ καὶ ὡς ἀνθρώπου, καὶ νὰ προσπαθῇ νὰ ἐνισχύῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ εἰς ταπεινοφροσύνην, ἥτις εἶναι τὸ ἀσφαλὲς θεμέλιον πάσης ἀρετῆς. Δίκαιος ἡ ἀμαρτωλὸς ἔχει ἀνάγκην τῆς ταπεινώσεως, ἐκεῖνος μὲν ἵνα ἐξασφαλίσῃ τὴν μονιμότητα τῶν ἀρετῶν ἃς ἔχῃ, οὗτος δὲ ἵνα ὡδηγησῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ πρὸς τὸ Ὑψιστον Ὄν, τὸν Θεόν.

Ἐν τῇ σημερινῇ κοινωνικῇ μορφώσει ἡ μὲν ὑπερηφάνεια προκαλεῖ τὴν γενικὴν περιφρόνησιν, ἡ δὲ ταπεινοφροσύνη τὴν ἀληθῆ ἀνύψωσιν ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ κόσμου. Ἀς γίνωμεν λοιπὸν ταπεινοφρόνες, καὶ χωρὶς νὰ θέλωμεν θ' ἀνυψωθῶμεν καὶ ἐνώπῳ τοῦ Θεοῦ καὶ ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων.

ΒΛΑΧΑΒΑΣ

Ἐπάνω ἐκεῖ εἰς τὰς δαυδαῖς ἐγεννήθη κλιθεὶς τῶν Καμβουνίων παρὰ τὴν γαλιλᾶν τοῦ αἰετοῦ. Παρὰ τὸν ἱερεὺς εὐχόμενος, περιστοιχίζοντι τὸν ἄνθρωπον αὐτοῦ ὁ πατήρ, κλέπτει εἰς τὰ λείψα, καὶ τὰ παλληκάρια του. Τὰ μελιόνια βροντοῦντα καὶ τὰ τσαπράκια ἠχώοντα τὰργυρᾷ εἶναι τὸ νηπίον τὸ βαυκαλίμα, τῆσιν αὐτὰ ὑμνοῦντα τὴν λευκὴν καὶ μακαρίστον τὴν ἑλενην τὸν μάρτυρος, τὸν ἐκ φωτός ἀγνὸν ἡγίον δρόμον αὐτοῦ μέχρι τοῦ μαρτυρίου του.

Ἐν ταῖς μάχαις ἐγήρασεν ὁ πατήρ αὐτοῦ, ἀλλὰ θεοσεβὴς ἄνθρωπος, τὴν σωτηρίαν προσδοκῶν τοῦ γένους τοῦ ἑλληνικοῦ ὅχι ἀπὸ τῶν δαυλῶν, ἀλλ' ἀπὸ τῆς θείας βοηθείας, εἰς τὴν λατρίαν τοῦ θεοῦ καὶ τὸν ἑθνομίον καὶ τοὺς ἄλλους εὐδοκῶν, τὸν θεόδοτον καὶ ἀμύτητον, καθωσίωσεν, καὶ αὐτὸς ἔπειτα, συνοδοιπόρον ἔχων τὸ πρωτοπαλῆκαρον αὐτοῦ, περὶ προσκυνητῆς ἱστορίας εἰς Ἱερουσαλὴμ,

Καὶ τὰρματὰ τοῦ τὰργυρα τὰ φλωροκαπνισμένα ἀφωσώσας, ἐτελεύτησε μακάριος παρὰ τὸν τάφον τοῦ Σωτῆρος. Ἄλλ' ὁ ἑθνομίος, ψυχὴ μεγάλη, ὑψηλοφρονέστερος γινόμενος ἐκ τῶν διδασμάτων τῆς θρησκείας τοῦ Χριστοῦ, διδάχθεις ἐκ τῆς ἑλληνικῆς φιλοσοφίας ὅτι τὴν γῆν ταύτην τὴν σκοτεινὴν ἐκ τῆς δουλείας ἐφώτισε ποτε ἡ ἀγρὴ ἀνεσπέρου πολιτισμοῦ, κατέβησε τὸ ἐκτετραχλινὸν τὸν ἐπὶ τῆς Ἀγίας Τραπεζίης καὶ ἔδραμεν ἐπὶ τὸν ὁρίζοντα λαμψὰς φωτεινὸν μετώρον ἀπὸ Νευροπόλεως τῶν Ἀργείων μέχρι Τενίδου καὶ ἀπὸ Κασσάνδρας μέχρι τῶν ἀκτῶν τοῦ Ἀργολικοῦ.

Βαθύνους ἄνθρωπος κατενόησεν διὰ ἀδύνατον ἥτο ἡ φυλὴ ἡ ἑλληνικὴ νὰ καταβάλλῃ τὸν ἀνθρωποφόνον Μινώταυρον τῆς δομικῆς ἀρχῆς, ἂν μὴ διὰ πολέμου στόλον καὶ ἐμπειρίαν ναυτῶν γένοιτο κύριοι τῆς θαλάσσης. Καὶ συνέστη, γνῶμη βεβαίως αὐτοῦ, ὁ καταδρομικὸς στόλος τοῦ Πλαταμῶνος ὁ κυριαρχήσας τοῦ Αἰγαίου ἀπὸ τοῦ θερμοῦ καὶ τοῦ ἑλληνιστοῦ μέχρι θήρας καὶ τοῦ στομίου τοῦ Λακωνικοῦ. Καὶ δὲν ναυαρχεῖ μὲν αὐτὸς, ὁ μετρίφρων, τὴν φιλοπονητικὴν ἔχιδναν νομίζων φαρμακικὰ εἰς τῆς πατρίδος τὸν κόλπον, ἀλλ' αὐτὸς εἶναι τοῦ ἔργου τὸ ἀδάμαστον φρόνημα, τὸ θάρρος ἀναπερῶν καὶ τὴν λιποψυχίαν φανλλίζων. Ψυχὴ ποιητικὴ, ἀπὸ τῶν πλευρῶν τοῦ Ὀλύμπου καὶ τῆς ἀκτῆς τοῦ θερμοῦ κόλπου, πολλὰς τὸ βλέμμα τὸ βαθὺ ἔχων εἰς τοῦ Αἰγαίου τὰ νερά, ὡς θέλει ὀπτασθῆναι εἶδεν ἀπαλὰ ν' ἀνεμίεται ἡ σημαία ἡ ἑλληνικὴ κυανὴ βίαις μὲ τὸν λευκὸν στεφανὸν ἡ γαλιλῆν θαλάσσαν μὲ τὸ τὸ λευκὸν κῆμα τῆς. Καὶ εὐθὺς τότε αὐτὴ ἐκνεύσεται νικητρία πρὸς τὴν Κασσάνδραν, ταύτην ἔφραγεν ἔως ὁ Νικοστράτος ὑπερήφανος ἀνὰ τὴν Μακεδονίαν, ταύτην ὕψωσεν ἐν ἄγρῳ ὁ Νικοστράτος πρῶτος ἐπαναστάσεως ἀγνὸς ἑλληνικὸς αὐτὸς ἐπὶ τῶν Καμβουνίων.

Διότι μεγαλότομος, τοὺς καπιταλόνους τῆς Θεσσαλίας, τῆς Ἠπείρου καὶ τῆς Ῥομηλίας εἰς ἐξέγερσιν συνενόησε ἐθνικὴν, ὡς ὁ ἄγγελος τῆς διευτέρας παρουσίας, ἤγειρε τοὺς νεκροὺς εἰς ἐλευθέρων ἀνδρῶν ζωὴν, καὶ παρῆταξ, μὲ τὴν μεγαλοπρεπῆ, τὴν προφητικὴν ὕψιν του, ἐνθαρρύνων τοὺς ἀπολλέμενους κατὰ τῶν τοσχανταρίων τοῦ Μουχτάρ καὶ τῶν ἀπίστων κοινάριων τῆς Θεσσαλίας.

Γέμισαν οἱ βράχοι ἀρβανιτῶν τὰ ρέματα κοινάριων. Ἄλλ' ὑποχωρήσας πρὸς τῆς ἐπερχομένου τῶν Τούρκων στρατιᾶς, λέων τραυματίας, κατέφυγεν εἰς τὴν λῶχμην αὐτοῦ, τὴν θαλάσσαν. Καὶ ἐγένετο πάλιν ὁ κλέπτεις καταδρομὴς, ὁ αἰθεροπλάτης αἰετοῦ ζῆναινα κυρίαρχος τοῦ πόντου.

Εἰς τὴν ἀμνηστειὰν τοῦ σοφιστῆος καὶ εἰς τοῦ πατριάρχου πειθόμενος τὴν συμβουλὴν, ἵνα σώσῃ τὸν δεινοπαθόντα χριστιανικὸν λαόν, διαλάσας τὸν στόλον ἐπανήλθεν ὑπὸ τὸν Ὀλύμπον νέον βαυλευόμενος κοινὸν σύμμαχος τοῦ γένους ἀγῶνα.

Ἄλλ' ἡ δολοφονία τῆς ἐλλοχίης. Ψυχὴ καθαρά δὲν ὑποπτεῖ τὸν δόλον καὶ ὁ Βλαχάβας ἀπόδητος πορευόμενος ἐπιπίπτει εἰς τοὺς ὁδοῦς τοῦ βέλου. Ἄλλ'.

Ἐμπνέμενος, τὰς τρίχας ἀποσπώμενος τοῦ πώγωνος, ραπιδόμενος, ἀτράχως ἔμενεν τοῦ Χριστοῦ ὁ λατρεῖ. Ἀκτίνες φλόγιντος ἡλίου κατέκαιον τὴν ἀγέρωχον κεφαλὴν του, ἐν ᾧ τὸ βλέμμα του ἐδήλωσε τελευτὰ καταφρόνησιν τοῦ προσεγγίζοντος θανάτου. Καὶ ἀτρόμητος μετὰ φιλοσόφου γαλήνης ἄνευ οἰμωγῆς, ἄνευ στεναγμοῦ ἐκαρφώθη, ἐσχίσθη καὶ εἰς τὰ καλλιδέρμια τῶν Ἰωαννῶν συνθεῖς καὶ σπαράχθεις ἐβένευσεν τὴν τιτάνειον ψυχὴν του τῆς κλεφτοσύνης ἢ ἐγχευεστάτη μορφή, ὅπως καὶ μεγαλομάρτυς Παπαθόμιος Βλαχάβας.

ΠΑΙΔΕΙΑ ΚΑΙ ΦΥΣΙΣ

B'.

Πάντες ἡξυροῦμεν ὅτι ὅσοι μεγάλυτερα καὶ ισχυρότερα γίνονται τὰ πυροβόλα ὅπλα, τοσούτω παχύτερος καὶ δυνατώτερος ἀντιτάσσεται ὁ θώραξ τῶν πολεμικῶν πλοίων, καὶ ὅτι ὅσοι περισσώτερον εἶναι τὸ ψῦχος, τοσούτω μᾶλλον προσπαθοῦμεν νὰ προφυλακτώμεθα διὰ βαρυτέρων φορεμάτων καὶ σκεπασμάτων. Καὶ ὅμως τὴν στοιχειώδη ταύτην ἀλήθειαν δὲν θέλομεν νὰ νοήσωμεν καὶ ἐφαρμόσωμεν προκειμένου περὶ τῶν τέκνων μας, τὰ ὅποια αὐριοὶ θὰ εἶναι ὁ στυλὸς καὶ τὸ κόσμημα τῆς Ἑλλάδος, ἂν μόνον δυνθῶμεν νὰ τὰ διδάξωμεν καὶ μορφώσωμεν ὅπως πρέπει.

«Τί μας ἐδίδαξαν ἡμᾶς οἱ γονεῖς μας;» εἶπε πρὸς ἐμέ πρὸς τινος χρηστὸς φίλος, πατὴρ πολλῶν τέκνων, ὅτε συνωμιλούσαμεν περὶ τῆς ἀνατροφῆς καὶ παιδείας αὐτῶν. «Ὁπως σεῖς καὶ ἐγώ, ἐξηκολούθησεν οὕτω καὶ αὐτὰ θὰ μορφωθῶν κατὰ μικρὸν ἐκ τῶν μαθημάτων καὶ παθημάτων τοῦ βίου, καὶ οὐδεμίαν διδασκαλίαν θὰ δυνήθῃ νὰ τὰ προφυλάξῃ ἀπὸ τὰ παθήματα εἰς τὰ ὅποια πάντες ὑπεπέσαμεν ἐν τῇ νεότητι μας. Ἡ πείρα καὶ ἡ γνῶσις ἀποκτάται διὰ τῶν παθημάτων καὶ μόνον δι' αὐτῶν». Ταύτας τὰς ιδέας ἀκούομεν καὶ λέγομεν συχνὰ καὶ φρονούμεν ὅτι, ὅταν οὕτω δογματίζωμεν, ἐξετελέσαμεν τὸ καθήκον μας πρὸς τὴν νέαν γενεάν, ἐνῷ πράγματι τὸ παρελείψαμεν.

Δὲν θέλομεν νὰ λάβωμεν πρὸ ὀφθαλμῶν, ὅτι, ὅτε ἡμεῖς ἀνετρεφόμεθα καὶ ἐπακιδεύομεθα, ὁ βίος ἦτο πολὺ ἀπλούστερος, πολὺ λιτότερος, πολὺ μᾶλλον περιορισμένος, ὅτι τὰ μέσα τῆς διαφθορᾶς τότε ἦσαν πολὺ ὀλιγώτερα, καὶ ὅτι ἐπομένως καὶ τὰ σφάλματα καὶ παθήματα ἡμῶν πολὺ μικρότερα καὶ σχετικῶς ἀσήμαντα. Δὲν θέλομεν νὰ πεισθῶμεν ὅτι εἰς τὰς ἡμέρας ταύτας, ὅτε ἐπολλαπλασιάσθησαν καταπληκτικῶς αἱ ἀνάγκαι τοῦ βίου, καὶ κἀνείς σχεδὸν δὲν εἶναι εὐχάριστος ἐκ τῶν κερδῶν τῆς ἐργασίας του, ὅτε πᾶσαι τὰς δυνάμεις μας ἐντεινομένης ὅσον ἡμποροῦμεν καὶ ὅσον δὲν ἡμποροῦμεν, διὰ νὰ ζῶμεν μὲ ἀφθονώτερα, ὅτε διαπλέομεν ἀκαταπαύστως χειμῶνος καὶ θεροῦ τὰ πελάγη, ὅτε ἀφίνομεν τὴν γῆν τῶν πατέρων μας καὶ τρέχομεν εἰς τὰς ἀπωτάτας ἡπείρους χάριν κέρδους, δὲν θέλομεν, λέγω, νὰ νοήσωμεν ὅτι εἰς τὰς ἡμέρας ταύτας αἱ στοιχειώδεις ἐκείναι γνώσεις περὶ θρησκείας, περὶ οἰκογενείας, περὶ πατρίδος καὶ πολιτείας, περὶ πατρίου ἱστορίας, περὶ ἠθικῆς, περὶ δικαιοσύνης κλπ. εἶναι σήμερον ἀνεπαρκεῖς, ὅπως εἶναι καὶ αἱ παλαιότεραι ιδέαι περὶ ἐπιστήμης, περὶ ἐμπορίου, περὶ βιομηχανίας, περὶ ναυτιλίας, περὶ γεωργίας κλπ.

Δὲν θέλομεν νὰ παρατηρήσωμεν, ἂν καὶ κεῖται ὀλοφάνερο πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν, ὅτι ἡ ἀρχαιοτρόπος μέθοδος μετὴν ὁποῖαν ἐργάζεται ἀκόμη ἡ ἐκκλησία ἡμῶν, δὲν ἐπιτυγχάνει πλέον τὸν σκοπὸν τῆς, ὅπως πρὸ ἐτῶν, ὅτι ὁ τρόπος μετὴν ὁποῖον διδάσκοντες τοὺς νεωτέρους τὴν πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τὰ πατέρα στοργήν, δὲν φέρει τοὺς ποθυομένους καρπούς, δὲν θὰ εἶναι ἀρα σύμφωνος πρὸς τὴν ἐποχὴν, ἀλλ' ἀπαραχαιρέτως ὅτι ἡ διδασκαλία τῆς ἠθικῆς καὶ δικαιοσύνης δὲν καθιστᾷ πάντας τοὺς νεωτέρους ἠθικοὺς καὶ φιλοδικαίους, δὲν θὰ διεξάγεται ἀρα κατὰ τὸν ἀρμόζοντα τρόπον. Φαίνεται ὅτι ἐνῷ εἰς τὴν βιομηχανίαν εἰς τὴν ναυτιλίαν, εἰς τὴν ἐπιστήμην κλπ. φιλοτιμούμεθα νὰ μεταφέρωμεν καὶ ἐφαρμόζωμεν τὰς νεωτάτας μεθόδους, προκειμένου νὰ διαπλάσωμεν τὰς χρηστὰς ἐλπίδας τοῦ ἔθνους ἡμῶν, τὴν μέλλουσαν Ἑλλάδα, ἀρκούμεθα εἰς τὴν ἀρχαίαν ἐκείνην μέθοδον τῶν πατέρων καὶ πάπων μας, καὶ δὲν παρατηροῦμεν ὅτι ἡ μέθοδος ἐκείνη κατήντησε σήμε-

ρον τελεία ἀμεθοδία ὅπως καὶ ἐκ τῶν κερπῶν αὐτῆς βλέπομεν ἢ, νὰ εἶπω ὀρθότερα, ἡμπορούσαμεν νὰ ἰδῶμεν.

Καὶ ὅμως ἀλλαχοῦ πάντες καὶ ἐπιστήμονες καὶ ἔμποροι καὶ καλλιτέχναι καὶ βιομήχανοι καὶ γεωργοὶ καὶ κληρὸς προσπαθοῦν νὰ συμβαδίζουσιν μετὰ τὴν καθολικὴν τοῦ ἔθνους ἀνάπτυξιν. Καὶ ἀληθῶς, ὅπως θὰ ἦτο ἄτοπον νὰ θέλῃ τις τῶρα νὰ μετέρχεται τὸν ἱατρὸν, κατὰ τὸν παλαιὸν κομπογιαννίτικον τρόπον, οὕτω πρέπει νὰ θεωρῇται ἄτοπον καὶ τὸ νὰ γίνωνται σήμερον ἐν τῇ ἐποχῇ τῶν φώτων καὶ τῆς ἀναπτύξεως ποιμένες καὶ φύλακες τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἄνθρωποι ἔχοντες τὴν μόρφωσιν τῶν παρελθόντων αἰώνων. ἀλλὰ καὶ ὁμοίως πρέπει νὰ θεωρῇται ἄτοπον νὰ ἀφίνωμεν τὰ τέκνα μας ἐλεύθερα νὰ μορφώνωνται κατὰ μικρὸν ἐκ τῶν παθημάτων τοῦ βίου, ἐνῶ ὁμολογοῦμεν πάντες, ὅτι ὁ βίος σήμερον εἶναι πλήρης κινδύνων καὶ ὅτι παρέχονται σήμερον πολὺ περισσότερον ἢ ἄλλοτε εὐκολώτατα τὰ μέσα τῆς ἀποπλανήσεως ἀπὸ τῆς ἠθικῆς, ἀπὸ τῆς εὐσεβείας, ἀπὸ τῆς φιλοπατρίας, καὶ καθόλου ἀπὸ πάσης ἀρετῆς.

Ὁ καιρὸς ἐπείγει, ἀνάγκη καὶ ἡ πολιτεία καὶ ἡ ἐκκλησία καὶ οἱ γονεῖς νὰ σπεύσουν νὰ φροντίσουν καταλλήλως περὶ τῆς ἀτελῆς σήμερον ἀνατρεφόμενης καὶ παιδευομένης νεολαίας, περὶ αὐτῆς τῆς πατρίδος.

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γνώμη καθ' ἑβδομάδα

Ἐλάτε μ' ἐνα ζήλον' ἐτοῦτον τὸν καιρὸν
Νὰ κάμωμεν τὸν ὄρκον ἐπάνω' εἰς τὸν σταυρὸν.
Συμβούλους προκομμένους μετὰ πατριωτισμόν
Νὰ βάλωμεν, εἰς ὅλα νὰ διδοῦν ὅσιμόν.
Ὁ νόμος νὰναι πρῶτος καὶ μόνος ὁδηγός,
Καὶ τῆς Πατρίδος ἑνας νὰ γένη Ἀρχηγός.

Ρήγας Φεραῖος

ΣΤΕΝΟΓΡΑΦΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ B. N. ΡΟΥΤΣΟΥ

(Σύστημα Gabelsberger-Mindler).

Ἐκδόσις Β' τιμὴ δρ. 3. Εὐρίσκειται καὶ πωλεῖται μόνον ἐν τοῖς γραφείοις τοῦ Δελτίου τῆς Β. Ε. Ἀκαδημίας, ἐν Ἀθήναις πλατεῖα Κάνιγγος.

Ὁ ἀποστέλλων δι' ἐπιστολῆς δραχ. 3 λαμβάνει συστημένην ταχυδρομικῶς τὴν Στενογραφίαν.

[Διὰ τῆς κατωτέρω ἐγκυκλίου, ἐκδοθείσης τῇ 7 Ὀκτωβρίου, τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας συνιστᾷ τὴν Στενογραφίαν ταύτην τοῖς μαθηταῖς τῶν Σχολαρχείων καὶ Γυμνασίων τῆς Ἑλλάδος].

Ἀριθ. Πρωτ. 16169

Ἀριθ. Διεκπ. 15293

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Πρὸς τοὺς κ. κ. Γυμνασιάρχας καὶ
Σχολάρχας τοῦ Κράτους

Ἡ ἄρτι ἐκδοθεῖσα εἰς τεύχος καλλιτεχνικὴν Στενογραφίαν Ἑλληνικὴν ὑπὸ τοῦ γραμματέως καὶ καθηγητοῦ ἐν τῇ Βιομηχανικῇ καὶ Ἐμπορικῇ Ἀκαδημίᾳ Ἀθηνῶν κ. Βασιλείου Ν. Ρούτσου εἶναι βιβλίον λίαν εὐμέθόδον καὶ χρησιμώτατον εἰς πάντα σπουδαστὴν ἐπιθυμοῦντα νὰ τύχῃ πρακτικώτερας παιδείας.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Πρόσκλησις Γεν. Συνελεύσεως

Μὴ γενομένης ἀπαρτίας κατὰ τὴν κληθεῖσαν διὰ τὴν 4 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. Γεν. συνέλευσιν, καλοῦνται καὶ αὖθις, συνωδᾷ πρὸς τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Καταστατικοῦ, τὰ μέλη τῆς Ἑταιρείας εἰς Γεν. Συνέλευσιν τῇ ἐπομένῃ Κυριακῇ 25 Ἰανουαρίου ὥρα 11 π.μ. ἐν τῷ γραφείῳ αὐτῆς, ὑπομνησμομένου καὶ τοῦ περὶ ἀπαρτίας 17 ἁρθροῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Ἰανουαρίου 1904.

Ὁ Πρόεδρος

καὶ κ. α. ὁ ἀντιπρόεδρος
Κ. Μητσόπουλος

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Ι. Μ. Δαμβέργης

Δωρεὰὶ πρὸς τὴν ἑταιρείαν

Ὁ κ. Π. Κουρλαμπᾶς ἀπέστειλεν ὑπὲρ τῆς ἐκδόσεως τῶν Πατρίων δολλάρια ἑπτὰ ἐκ μέρους τῶν ἐν Ἀτλάντᾳ τῆς Γεωργίας Ἑλλήνων.

Ὁ κ. Στέφ. Γεωργαντᾶς προσήνεγκε τῇ Ἑταιρείᾳ δωρεὰν ἐκ δρ. 25, ὁ κ. Κωνστ. Γεωργαντᾶς ἐπίσης δρ. 25.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Π. Β. Κ α λ ἄ μ α ς. Ἀπεστάλησαν Κ. Ν. Τ. Ἀργος. Θὰ εἶχον ἀποσταλεῖ ἤδη ἀν τοῦτο ἦτο δυνατόν. Μ. Γ. Ἀλεξάνδρ. εἰαν. Ἐνεκεν αὐτῆς τῆς φύσεως τῶν τὰ Πάτρια οὐ μόνον οὐδὲν διεκδικοῦσι δικαίωμα ἰδιοκτησίας ἐπὶ τῶν ἁρθρῶν τῶν, ἀλλ' εὐχαρίστως βλέπουσι ταῦτα ἀναδημοσιευόμενα ἀνεξαρτήτως τοῦ ἀν ἀναφέρεται ἢ προέλευσις ἢ ὄχι. Σκοποῦντες νὰ καταστήσωμεν τὰς ιδέας τῆς Ἑταιρείας κοινὸν κτῆμα μετὰ χάρας βλέπωμεν ταύτας υἱοθετούμενας, διότι τοῦτο εἶναι ἀσφαλέςτατον τεκμήριον δημοφροσύνης. — Βασ. Κ. Κ. Ἐν τ. α. 5 θ. Ἀ. Δ. ἐργαζόμεθα διὰ τὴν σήμερον ἀλλὰ διὰ τὴν αὐρίον ἥτις ὁμας ἐρχεται τόσον ταχέως. Α. Σ. Ἰον. —

Κ. Π. Μ. Β ο μ β ἄ η ν, Ν. Γ. Π. Τύνητα, Ε. Γ. Μ α σ σ α λ ι α ν, Στ. Β. Κ έ ρ τ σ, Μιχ. Μ. Β ε ρ δ ι ἄ σ κ α ν, Σολ. Κ. (...) Ἀρ. Π. Ἀ γ. Φ ρ α γ γ ῖ σ κ ο ν Βασ. Π. Ζαγαζίκ. Χρ. Ζ. Δ ι σ τ ο μ ο ν Νικ. Μ. Ο ὕ τ υ λ ο ν Ἀπεστάλησαν τὰ ὑπάρχοντα — Πολ. Σ. (...) Γίνεται εἰδικὴ περὶ τοῦτου σκέψις ἡστὸς ἀποτελεσμα θὰ γνωσθῇ ἡμῖν ἐκ καιροῦ — Φιλ. Τ. (...) Εὐχαριστως. —

τωρίῳ τοποθετημένα (Κάτω Παγκράτι) φυτὰ.

Δέον ὅμως νὰ ὦσιν ἐφωδιασμένοι, διὰ τὰ ἐκτὸς γαστρῶν φυτὰ, διὰ ξυλίνων κιβωτίων, πρὸς ἀσφαλῆ τῶν φυτῶν τοποθέτησιν. (Ἐκ τοῦ γραφείου)

Α. Β. ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ Ἀσφαλιστικὴ Ἑταιρεία

Ο ΑΥΣΤΡΙΑΚΟΣ ΦΟΙΝΙΣ
ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ Τῇ 1860 ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ
Κεφάλαια μετοχικὰ Φρ. 60.000,000
Ἀσφάλεια Ζωῆς ἐν ἰσχύϊ 150.000,000
Ἐνεργοῦνται ἀσφάλειαι ἀπὸ τῶν κινδύνων τοῦ πυρός. — Ἀσφάλεια ζωῆς ὑπὸ λίαν συμφέροντας ὁρους.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἀπευθυντέον τῷ
κ. Σ. ΜΑΥΡΟΥΔΗ
Ὁδὸς Καπνικαρέας 40Α

ΤΕΙΟΝ ΟΛΛΑΝΔΙΚΟΝ

Τὸ τόσον ἐκτιμηθὲν πέρυσι διὰ τὴν ἑκτακτον γνησιότητα καὶ τὸ ἀρώμα αὐτοῦ, Ὀλλανδικὸν τείον ἐκομισθὲν καὶ ἐφέτος ἐκ τῆς νέας ἐσοδείας καὶ πωλεῖται εἰς πακέτα τῶν 100 γραμμῶν Ἀριθ. 3 Α' ποιότητος τὰ 100 γραμμάρια Δραχ. 2,50, Ἀριθ. 2 Β' ποιότητος τὰ 100 γραμμάρια Δραχ. 2. Διὰ τὰς ἐπαρχίας προσθήκη 10 λεπτῶν διὰ ταχυδρομικά.

ΠΑΛΛΗΣ καὶ ΚΟΤΖΙΑΣ

Ὅθεν δύνασθε νὰ σιωπήσητε θερμῶς τοῦτο τοῖς μαθηταῖς τῶν κατ' ὅμας γυμνασίων καὶ ἐλληνικῶν σχολείων ὡς βιβλίον χρησιμώτατον.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ὀκτωβρίου 1905.

Ὁ Ὑπουργός

Θ. Κ. ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Στ. Μ. Παρίσις

ΠΩΛΗΣΙΣ ΔΑΣΙΚΩΝ ΦΥΤΩΝ

Ἡ «Φιλοδασικὴ Ἐνωσις» καθιστᾷ γνωστόν, ὅτι παρέχει πρὸς πώλησιν τὰ κατωθὶ εἶδη δασικῶν φυτῶν.

1.) Φυτὰ Πεύκης Χαλεπίου πρὸς 5 λεπτά ἑκαστον τὰ μονοετῇ, καὶ 10 λεπτά τὰ διετῇ.

2.) Φυτὰ Πεύκης Καναρίου διετῇ πρὸς 30 λεπτά ἑκαστον.

2.) Φυτὰ Ἀκακίας τριακάνθου μονοετῇ πρὸς 5 λεπτά ἑκαστον.

4.) Φυτὰ Πίτυος (Κακωναρίας) ἐντός γαστρῶν πρὸς 25 λεπτά ἑκαστον.

5.) Φυτὰ Κυπαρίσσων μονοετῇ πρὸς 5 λεπτά ἑκαστον.

6.) Φυτὰ Ψευδοακακίας πρὸς 5 λεπτά ἑκαστον.

7.) Φυτὰ Κελτὶς Νοτῖα (Δωτός) διετῇ πρὸς 10 λεπτά ἑκαστον.

Οἱ βουλόμενοι δέον ν' ἀπευθύνωνται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς «Φιλοδασικῆς Ἐνώσεως» Τμήμα Δασῶν Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν) ὁπόθεν θὰ λαμβάνωσι τὸ οἰκεῖον διπλότυπον πληρωμῆς δυνάμει τοῦ ὁποίου θὰ παραλαμβάνωσι παρὰ τοῦ Δασοκόμου τὰ ἐν τῷ φυ-